

Tudi starec jim prav pride
V Bujah je NZ naša raznašalca šov. letakov

16. t. m. se je vračal iz Trsta 73-letni Tesardo Antonio. V Bujah je izstopil iz avtobusa, se šel v bližnjo gostilno in s. naročil dobrega istrskega vina, da bi si pogostil željo in se odpočil od poti. Nato pa je skusil izveč, iz tobe svoj širok roba, toda jo smole. Po nesrečni trku je pade na tla, kjer je bil takrat, da bi se vrnili, vendar so ga prisilili, da se vrne. Ljudje so takoj prispeli k starcu in ugotovili, da gre za izredno stari človek, ki jih je bilo zadnje dni v Trstu vse po noči. Na zahtevo prisotnih so ga organizirali ljudje, ki so ga izvedli posebej preiskavo ter našli pri njem še več takih letakov. Ugotovili so tudi, da se je Tesardo ukvarjal kljub svoji starosti s politiko in da ima oči, s. ki je iz 1945. leta zbežal v Trst.

Na javnih ustanovah naj bodo dvojezični

Nevečerje se zdijo človeku, ko hodi mimo raznih javnih ustanov in vidi na njih spremembe napisa v italijanski in angleški ter celo v nemščini, kot u. pr. na pomolnu za les v Sklednju. Povsod je, da gre pri tem za načrtno kršenje narodnostnih pravic in enakopravnosti slovenskega naroda na tem ozemlju.

Tržaško ljudstvo z vso upravičenostjo pošilja protestna pisma za vsezniki vojaški upravi, naj ZVU na vse javne ustanove postavi dvojezične napise, in sicer v slovenski in italijanski. Napisi v angleški in celo v nemščini pa nikakor niso potrebni.

Začuden demokrata, ki se toliko hvali, da je rešila prostostno vprašanje naj to pokaže v dejanjih, ker od obljub Slovencev ne moremo živeti.

Skrbi zdravnikov Storič-ja

Proti koncu vojne se je pojavil v Sklednju zdravnik Storič, ki se odpravi svojo ordinacijo. Nihče se ni prevzel briga, od kod se je prav za prav ta človek prikazal in zakaj. Sedaj pa, ko ima ta gospod svojo ambulanto v Sklednju in v svojo službo tudi kot zdravnik bolnišnice blagajne, je prišel s pravo barvo na dan. Z materam, ki so posale svoje otroke na poletne kolonije v cono B in I v Slovenijo, je nagovarjal, da naj ne pošiljajo otrok tja, ker bodo morali tam pašt živino. To dni je kotal tvari, sico, ki je s svojimi otrokom, ki ga je prejelja na bolnišnico blagajne, prav tako nagovarjal, naj govori italijanski z otrokom in ne slovenski, češ da je njen mož Italijan in naj bi bil tudi materin jezik v družini italijanski.

To so torej skrbi tega zdravnika. Ne vemo, ali je tudi on med znanimi 150 tisoč osebami podpisal slovensko obljubo, da bo vzgajal svoje otroke v Danieljem duhu. Na vsak način, če se je to gospod tako zaobljubil, naj skrbi za svoje otroke, matere v Sklednju pa naj pustijo pri miru. V nasprotnem primeru pa naj se pobere, od kod se je prišel.

Tovariš Stane Stanič zopet med nami

Včeraj je bil izpuščen iz zaporov tov. Stane Stanič, ki ga za pred 75 dni v aretiralni zavezniki oblasti, Stane Stanič je eden izmed treh tovaršev jugoslovanskih državljanov, zaradi katerih je jugoslovanska vlada protestirala v Londonu in v Washingtonu.

FIZIKULTURA

JUGOSLOVANSKO NOGOMETNO PRVENSTVO

Li Ponziane-Haiduk 2:1 (0:1)

Haiduk poražen v Splitu. Dinamo pustil obe točki v Beogradu. Polovičnusi Rdeči zvezde v Šklo in Spartak v Beogradu

Naša sobotna prerokovanja so se uresničila. Enajststotica Li Ponziane je sredi Splita premagala Haiduka. S to zmago je zopet naša samo sebe in zaupanje pri številnih navijačih.

V Splitu je enajststotica zaigrala z nezadržanim poletom. Igralci so se borili za vsako žogo, stali, se branili in prehajali v napad, da jih je bilo vselej gledati. Ožja obramba s Paro, Passam, in Corbatom II. je bila pravi nepremostljivi zid. Trka kralja vrsta je odlično izvršila svojo nalogo. Dobro je pomagala ožji obrambi, in znala preiti v napad z napadalno petorico, ki je imela najboljšega igralca v Maluti, avtorju enega gola in gonilni sil vsakega napada. Tudi hitra krila so dala odlično igro. Dobro sta igrala tudi zvezdi, vendar pa se nista vigrani. Prvi so zabili gol domačini po Vidjaku. Tržanki, da so izvedli in zabili zmagoosni gol v drugem polčasu po Petkovi in Maluti.

V Beogradu sta bili na sporedu dve tekmi. V prvi je Spartak v borbi z beograjskim Metalcem po 5. urah nedeljal dosegl neodločen rezultat in s tem prvo točko. V drugi tekmi pa sta se srečala Dinamo in Partizan. Nihče ni upal v zmago Partizana, ki je letos v prvenstvu zelo slabo startal. Vendar pa je v nedejski tekmi zopet zaigral v svoji običajni formi, s katero je lan osvojil prvenstvo in prepričljivo zmagal. Beograjska Rdeča zvezda pa je zabeležila svoj tretji letošnji neodločen rezultat v Skopju.

Rezultati: Partizan-Dinamo 3:1; Li Ponziane-Haiduk 2:1; Spartak-Metalac 1:1; Rdeča zvezda-Vardar 1:1.

KVALIFIKACIJA LESIVICA

Dinamo	6	11	18	9
Rdeča zvezda	6	3	10	4
Partizan	6	3	21	14
Lokomotiva	6	3	1	9
Haiduk	6	3	0	11
Metalac	6	1	4	3
Li Ponziane	6	2	1	8
Vardar	6	1	2	9
Torpedo	6	0	3	5
Spartak	6	0	1	5

TRŽAŠKI DNEVNIK

Ob reorganizaciji pionirjev je dolžnost vseh organizacij, da podprejo njihove napore

Prav je, da je baš na pragu novega šolskega leta dala ZAM pobudo, da se reorganizira pionirska organizacija, to je, da se ponovno poživijo delo v pionirskih vrstah in da se pritegnejo tudi oni, ki doslej še niso bili organizirani.

Kot sta Osvobodilna fronta in ZSM izvršili za časa narodno osvobodilne fronte zgodovinsko vlogo in vidičih v svoje vrste vse domačinske Slovence ter pritegnili celo demokratične Italijane v antifašistično borbo, tako je pomenila tudi pionirska organizacija važen člen v borbi proti okupatorju. Močna je bila pionirska organizacija zlasti pri Sv. Ivanu, v Barokovljah, v centru, pri Sv. Jakobu, Rojšanu, Sklednju in Katinari, to pomeni, da je prodrla v Trst in njegovi okolici do najbližjih slojev našega prebivalstva.

Se prav posebej pa mora pokrbeti danes ZAM, da bodo pionirji čisto nadaljevali svoje tradicije, da se bodo vzgajali na najmlajši, v demokratičnem in protifašističnem duhu ter da bodo pomagali zlasti v šoli pri ustvarjanju reda in discipline. Pogloblji bo trenaja pravilna odnosa do šole in vzgajalec; pionirski odnosi bodo morali skrbeti za to, da se ustvari med pionirji tekmovalni duh glede šolskih uspehov in da se pazi na redni obisk šolskega pouka. Pionirska organizacija mora postati prava kovačnica mladih delovnih ljudi in nove delovne inteligence.

Ze dosedanje delo naše pionirske organizacije je pokazalo, če upoštevamo sedanje razmere, precejšnje uspehe. Pionekod so se celo na lesno pobudo samih pionirjev in njihovih staršev ustanovili pionirski odbori, n. pr. na Kolonkovcu. Na Opčinah pa 'mammo celo v pionirskem domu pravo otroško delavnico, v kateri delajo 25 pionirjev in 25 pionirk. Veselje je gledati naše najmlajše, kako se sklanjajo k orodju, pilijo in žagajo, tako da je včasih celo orodje večje od njih samih. Pionirke pa pridno vežejo in človeku nehoti stopi pred očmi marsikatera izmed teh deklic, ki se nekeko kot skrbna mamica sklanjajo nad svojim neboljenčkom.

Vendar pa bo treba delo v bodoče bolj načrtno organizirati in preskrbeti za stalen strokovni kader, ki bo vodil vzgojo naših otrok. Otrokom je treba nuditi vsestranski možnost udejstvovanja v različnih panogah ročnega dela, kajti le tako bodo dobili pionirji pravilno orientacijo za bodočo poklicno in pravilno odnos do dela. Primerno bi bilo od časa do časa peljati pionirje, ki obiskujejo te otroške delavnice, na obisk v kakšno delavnico o črnom obrt, kjer bodo videli prave resnične stroje ter delavce, ki stojijo za njimi in uravnajo njihov tek.

Se prav posebno skrb pa bo morala posvetiti pionirska organizacija vprašanju zdravstva razvedrila in telesne vzgoje ter nuditi pionirjem možnost udejstvovanja prav v vseh panogah šole. Otroku je treba najprej nekaj nuditi, šele potem lahko od njega zahtevamo žrtve. V tem pogledu bo predvsem naloga

SV. KRIZ

V četrtek 18. t. m. je Furianka Casagrande Giovanna, ki šele nekaj let tega stanuje v Sv. Križu v hiši št. 329, v svojem šovinističnem besu zabrusila neki domačinki: 'Etiatim, ki im jo po godu tukaj, naj se poberejo k Titu.'

Ko so to ime izvedle Križanke, so prišle k gospe Casagrande in ji v odločno povedale, da je s tem besedami razžalila ves naš narod in ji svetovale, da kaj takega v bodoče

je zadala odlična petorica Tovaršev strojev. Ostale tekme so se končale po pričakovanih. V ženski skupini je zabeležila zmago DSZ nad Barokovljami. Zmaga pa ni zaslužena in so Barokovljanke izgubile samo zaradi tega, ker so bile prvoafatne, da so zaradi izključitve vseh najboljših igralcev več kot 10' samo s štiriimi igralkami.

Rezultati: Škole: Tovarša strojev-Tomažič 35:24; Sklednj-Arginal 30:13; DSZ-Greta 32:20; Škollet-Sklednja 70:8; Barokovje-Semelj B 22:10; Zvezke: Magdalena-Skorklja 18:0; DSZ-Barokovje 5:4; Tomažič-Frent 17:6.

Mednarodna nogometna srečanja
Bruselj: Anglija-Belgija 5:3. Oslo: Norveška-Danska 5:3; Bukarešta: Češkoslovska-Romunija 6:2.

Prvi poraz Tomažiča v košarki

Školeci so po bile na igrišču DSZ tr tekme. V prvi je Skolej, ki je prav očitno zmajurja, saj zmaga-je od tekme do tekme z visokimi rezultati, odpravil Greta v Skopje 45:11. V drugi so košarkarje Rinaldiča premagali DSZ v 18:11, v tretji pa so na splošno presenečenje zmagale mlade igralke Penta nad Barokovljami v 16:13.

Školej je nastopil v postavi: G'ovanin (6), Pahor (6), Vda (12), Aerbi (17), Kranjc (6), Camino, Conoball, Vrtoin.

Čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če imate lepe knjige, prav rad.' Zamrmal je nekaj, se česar sem videl, da ni pričakoval takega odgovora. Situacija je postala še tako mučna, da sem pozval svoje tovarše k odhodu. Počutili so me, a svojega dobrega razpoloženja si niso pustili krati. Velicina najbrže sploh ni bila opazila kaj posebnega, samo ubogo osamljeno dekle se je nekaj časa vrtelo v ognju navskršenega ispravečja. Gostitelj, ki je bil bržkone pri vsem tem precej nedežen, sem se opravičil in se končno vendarle zapustil njegov dom, se je tudi meni odvil mučni občutek a srca.

(Se nadaljuje)

čera, Ze ves čas, kar sem bil v stanovanju našega dobrodušnega domačnega gostitelja, sem se počeljem opazovati prikupno knjižnico, a si je nisem žel ogledat, da bi se ne zdel neveljden, če bi se odtrgal od svojih gostiteljev in od pogovora s njimi. Toda beštata trditve tistega tretjega prišleca, da je naš skromno in nošeno knjižnico dele nekakšna čiška voluhka, me je napolnil pripravilo do tega, da sem vstal in si šel ogledat knjižnico. Tretji in, nezahvalni gostitelj je stopil takoj za menoj in me s osorno nezaupljivostjo vprašal, počemu brskam po knjižnici njegovega prijatelja. Odvrnil sem mu, da sem tudi sam pisatelj in ljubitelj lepe knjige. Ironično se mi je posmehal v obraz. Nato me je naravnost grozeče vprašal, kaj da imam takoli obrok knjig (kolikor sem videl, so bile v glavnem dobre leposlovne knjige) in posval, da naj odidem od knjižnice. Začuden sem ga pogledal in ga vprašal, če so morda med knjigami tudi tiste iz zbirke 'Styblo' (ta zbirka je namreč izdala moji romani). Obšla me je namreč majhna nečimernost, da bi mu vendarle dopovedal in dokazal, da sem sori pustitelj. Pogledal me je prodorno in mi grozeče zašepetal: 'Pridite z menoj gori. Vam bom nekaj pokazal.' Jas na to: 'Če im